

КНЕЖЕВА ВЕЧЕРА  
(Проширени колегијум)  
*Уместо записника*

Књигу пише Бабићу декане,  
па је шаље на све четир стране  
на мејлове верних продекана,  
војску купи, биће тек мегдана.

Прву шаље Благојевић Мирку  
што наставу држи на видику:  
„Побратиме, дужан си ми осто  
сву пролазност седамдесет посто!“

Другу књигу шаље на даљину,  
љутој гуји Стефан-Миладину:  
„Миладине, моја десна руко,  
јеси л благо у касу навуко?  
Нек те дух твој менаџерски следи  
из сувог дрена лову ти исцеди!“

Трећу књигу шаље гордом тићу,  
продекану Душану Гордићу:  
„Верни Дуле, проблеме ми реши,  
докторате и изборе скреши!“

Задњу шаље Матијевић Мати  
који успут из Бостона сврати:  
„Учините, где год били да сте,  
да квалитет и мудл порасте!“

Када ствари крену лошем следу  
декан зове војводе по реду:  
Радована из Чумића града  
који тежом и силама влада.  
Милентија, бабушничког дива,

који сабље и копља искива.  
Кнез Милуна из пештерског краја  
који сунце и ветрове спаја.  
Драшка с Груже који одмах крену  
упрегнувши кочију ватрену.  
Марјан-Нешу с рудничке нахије,  
врлог краља Кеда и Катије.

„Потеците из овијех стопа,  
не ладите, чека нас Европа!  
Маните се катедарских борби  
сви видимо, главе нам у торби!  
Позовите ваше витезове,  
витезове горде професоре  
и нејаку децу сараднике.  
Спремите их, ако већ и нисте,  
за поприште Томсонове листе.  
Нек наоштре и мисли и пера,  
па ком вера а коме невера!  
Не буде ли, мисли су ми чисте,  
скинућу вас са 'екстендед' листе!“

Таман прича стигла је до краја  
кад зацвиле и студентска раја,  
која мобинг трпети не може  
од испита што се стално множе.  
Да победе, све од себе дају,  
ту 'болоњу', двоглаву аждају.  
Учење им сад фора најпреча  
а рок сваки ко кнезова сеча!  
И сад није довољно што уче  
и тутори над главом им чуче!

*Д. Радоњић*